

Gennemførelse. Sidstnævnte Parti vilde endda stemme imod det.

Under Sagens 1. Behandling i Folketinget omtaltes fra flere Sider et Par Spørgsmaal, som ogsaa overvejedes i det Udvalg, som blev nedsat til Behandling af Lovforslaget. I Betænkningen udtales herom:

Udvalget har med Finansministeren drøftet Spørgsmaalet om *Formen for Optræningen af Afgifterne paa stærke Drikke*. Finansministeren meddelte, at Spørgsmaalet allerede var til Overvejelse i Ministeriet, og haabede paa et senere Tidspunkt at kunne fremsætte Forslag til en Simplificering.

Med Hensyn til den øgede Spiritusbeskatning paa Restaurationsomsætningen har det Forhold været fremdraget under Udvalgets Forhandlinger, at *Serveringsafgiften* vil øges forholdsmæssigt paa samme Maade, som det ved tidligere Forhøjelser af Omsætningsskatten paa Spiritus paa Restaurationer har været Tilfældet. Da Serveringsafgiften i øvrigt er steget overordentligt i de senere Aar dels gennem den almindelige Prisstigning, dels gennem den efterhaanden praktiserede Forhøjelse af Procenten, maa Udvalget mene, at der her foregaar en urimelig Udvikling, og Udvalgets *Flertal* henstiller derfor til Regeringen, at dette Spørgsmaal tages op til Overvejelse.

Flertallet indstillede i øvrigt Lovforslaget til Vedtagelse i uændret Skikkelse.

I Modsætning hertil erklærede de *socialdemokratiske* Udvalgsmedlemmer, at man, da Socialdemokratiet ikke havde medvirket ved Gennemførelsen af de tre Landbrugslove, heller ikke ønskede at deltage i Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. Og det tilføjedes, at de nødvendige Midler til Dækning af Statens Udgifter ved en Landbrugsordning for en væsentlig Del burde tilvejebringes ved direkte Beskatning.

Den samme Stilling til Lovforslaget tog *Kommunisterne* med den Begrundelse, at det tilsigtede gennem prisfordyrende Forbrugsafgifter at skaffe Dækning for de Landbrugsordninger, som Partiet havde taget Afstand fra.

Ved 2. Behandling gjorde *Gustav Pedersen* (S.) gældende, at Forhøjelsen af Drikkepengene fra 10 til 15 pCt. var slaaet igennem allerede i 1920'erne. Socialdemokratiet havde absolut ikke noget imod, at Drikkepengespørgsmaalet blev taget op til Undersøgelse, men hvad der udtaltes om denne Sag i Betænkningen, maatte staa for Flertallets Regning.

Ragnhild Andersen (D. K.) mente, at naar der blev talt saa meget om Drikkepengene, kunde det give Indtryk af, at man vilde negligere det store Spørgsmaal om Prisfordyrelse, som Forbrugsafgifterne rejste. »Drikkepengespørgsmaalet er i hvert Fald ikke saa afgørende i denne Forbindelse, som det pustes op til at være.«